

Lilac

江欲行 เจียงอวี่สิง เจียน
หม่อมจวี่ยน ฅฅฅ
Nuine วาด

1
2
ปลา
เค็ม
ทะเล
พริก
ในเตา
咸鱼皇子
靠躺爆红娱乐圈

บทที่ 73 ไร่แดงของปลาเค็ม

เวลาพ่อแม่ของทุกบ้านเห็นลูกไม่กลับบ้านนาน ๆ ก็มักจะพากันทอดถอนใจแล้วบอกว่า ลูกผอมไปนะ จากนั้นก็เริ่มแผนการขุ่นหมิ่นให้อ้วนในเย็นวันนั้นทันที

แต่พอคำพูดนี้ออกจากปากหลี่เจิ้งหยวนผู้มีสีหน้านิ่งเฉยและน้ำเสียงเคร่งขรึมกลับฟังดูไม่เข้ากันเลยสักนิด บางทีตัวเขาเองก็สัมผัสได้ จึงไม่พูดอะไรอีก

สำหรับเหลียงเมิ่งแล้ว รูปร่างบอบบางของหลี่เหวินชวन्दอนอยู่บ้านเมื่อหลายปีก่อนที่ประทับอยู่ในความทรงจำนั้นมีลักษณะผอมบางตามสไตล์คุณชายบ้านรวยรวยกับเป็นหลินไต้วี่¹ในนิยาย แต่ตอนนี้ก็ฝ่ายกลับเหมือนจะดูน่าดึงดูดกว่าเดิม มีชีวิตชีวาขึ้นไม่น้อย ดูดีขึ้นในทุกๆ ด้าน

¹ ตัวเอกในนวนิยายเรื่อง 'ความฝันในหอแดง' หนึ่งในสี่สุดยอดวรรณกรรมจีนอมตะ

จากคลิปก่อนหน้านี้ คาดว่ารูปร่างน่าจะดีมาก ดู
'พอมลง' ที่ไหนกัน

เหลียงเมิ่งจึงทำได้แค่พยายามฝอนคลายบรรยากาศ
“พ่อของเธอเป็นห่วงเธอมากนะ ก่อนหน้านี้ก็เอาแต่ทอดถอนใจ
ว่าลูกโตแล้ว ถึงได้ทำตัวเหินห่างกับตัวเอง”

“ฉันเป็นห่วงเขาตั้งแต่เมื่อไหร่” หลี่เจิ้งหยวนทำหน้าที่ริม
เอาแต่ปฏิเสธไม่ยอมรับ

“พี่ พี่อยู่ข้างนอกสบายดีหรือเปล่า ย้ายกลับมาอยู่บ้าน
ดีกว่าไหม” หลี่หมิงอวี๋ดึงเก้าอี้ให้หลี่เหวินชวน ก่อนนั่งลงบ้าง

หลี่เจิ้งหยวนนั่งตรงตำแหน่งประธาน ด้านขวามือเป็น
ที่นั่งของเหลียงเมิ่ง ปกติตอนกินข้าวหลี่หมิงอวี๋จะนั่งอยู่ทางด้าน
ซ้ายมือของหลี่เจิ้งหยวน แต่ครั้งนี้เขายกที่นั่งของตัวเองให้
พี่ชายอย่างรู้งาน

หลี่หมิงอวี๋รู้ดีว่าพี่ชายของตนโกรธพ่อบามาก ความจริง
ตอนแรกหลังจากเขาทำความเข้าใจเรื่องต่างๆ ที่ผ่านมา เขาก็
คิดเหมือนกันว่า สองสามีภรรยาคู่นี้ควรจะถูกโบยแรงๆ สัก
สามสิบครั้ง

เนื่องจากหลี่เจิ้งหยวนเป็นคนเลี้ยงดูหลี่เหวินชวนจนเติบโตใหญ่ จึงไม่ค่อยสนิทกับมารดาตน และเพราะไม่สนิทกันอีกฝ่ายเลยเอาความโกรธที่มีไปลงกับคนคุ้นเคยแทน

คนเราก็เป็นแบบนี้ มักสลดหนามไส้คนที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด

หลี่หมิงอวี๋ลองสืบดูแล้ว ตอนนี้มารดาของหลี่เหวินชวนอยู่ยุโรป ระยะนี้ย้ายไปมาหลายประเทศ ไม่รู้ว่าทั้งคู่ยังเหลือสายสัมพันธ์แม่ลูกต่อกันอยู่ไหม แต่ดูจากการที่หลี่เหวินชวนไม่พูดถึงมารดาของตัวเองอีกเลย คิดว่าสายสัมพันธ์นี้น่าจะเปราะบางสุดๆ

พอหลี่เหวินชวนได้ยินคำถามของหลี่หมิงอวี๋ เขากลับคิดถึงเรื่องที่ตนอยากเปลี่ยนไปอยู่ห้องที่กว้างขวางกว่าเดิม แต่เขาก็ไม่คุ้นเคยกับบรรยากาศครอบครัวปรองดอง “ฉันอยู่ข้างนอกดีแล้ว แต่วางแผนว่าจะซื้อห้องที่ใหญ่ขึ้นหน่อยหลังจากนี้...”

“พี่ก็ไม่รีบบอก จะซื้อทำไมกัน” หลี่หมิงอวี๋โบกมือแล้วลงเงินที่เป็นพ่อบ้านก็ยกถาดเข้ามา

บนถาดเป็นเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์สังหาริมทรัพย์
สีแดงสดสองกอง จัดวางราวกับเป็นประกาศนียบัตรนักเรียน
ดีเด่นของโรงเรียนอนุบาล แม้จะให้ความรู้สึกธรรมดาแต่ก็สะกด
ตาไม่น้อย

หลี่เหวินชวนรู้สึกว่ตาของตัวเองกำลังกระตุก

หลี่หมิงอวี๋หยิบมาเปิดอ่านรายละเอียดหลายต่อหลาย
เล่ม “สองสามหลังนี้มีหนึ่งหลังอยู่ที่ซานลู่หลานถึง อีกสองหลัง
อยู่ที่เกาเซิ่งห้วยวน ห่างจากหมู่บ้านที่พี่อยู่ตอนนี้ไม่ไกล พี่
น่าจะคุ้นกับละแวกนั้นดี”

หลี่เหวินชวน “...”

แห่งหนึ่งเป็นเขตที่พักอาศัยริมน้ำระดับไฮเอนด์ อีกแห่ง
เป็นเขตวิลล่าในเมือง แต่กลับพูดเหมือนกำลังไปซื้อผักที่ตลาด
อย่างไรอย่างนั้น

ตอนนี้เขาเข้าใจแล้วว่าทำไมบางคนในอินเทอร์เน็ตจึง
ทู่หมัดกับการกดดันหาผู้หญิงรวยๆ ใครบ้างไม่อยากจะหนี
คนอื่นไปตลอดชีวิต การได้นอนอยู่ใจกลางกรุงโรม มันสบายจน
ไม่อาจสบายกว่านี้ได้อีกแล้ว

เมื่อเห็นว่าหลี่เหวินชวนไม่มีปฏิกิริยาอะไร หลี่หมิงอวี่ก็คิดว่าพี่ชายของตนคงไม่ถูกใจ จึงต้นเอกสารไปตรงหน้าหลี่เหวินชวน “พี่เลือกเลย ชอบที่ไหนก็อยู่ที่นั่น ตระกูลเราไม่มีดีอะไร แคมีบ้านมากหน่อยเท่านั้น”

ไม่รู้เขานึกอะไรขึ้นมาถึงได้ทอดถอนใจแล้วพูดต่อ “บางหลังไม่มีคนอยู่นานแล้วจึงไม่มีใครไปแตะต้อง แต่มีคนไปทำความสะอาดตามเวลาที่กำหนดตลอด น่าจะยังพออยู่ได้นะ”

แต่หลี่เจิ้งหยวนกลับคิดไม่เหมือนลูกชาย “เลือกบ้านอะไรกัน”

ทันทีที่อีกฝ่ายเอ่ยปาก บรรยากาศบนโต๊ะอาหารพลันชะงักงัน เหลียงเมิ่งไม่คิดว่าเขาจะยังโกรธอยู่ ก็แค่บ้านหนึ่งหลัง เธอยังมีบ้านในชื่อตัวเองตั้งหลายหลัง ถ้าหลี่เหวินชวนไม่ชอบบ้านพวกนี้ จะเอาบ้านที่เป็นชื่อเธอก็ได้

หลี่หมิงอวี่เองก็คิดว่าพ่อจะโมโหไปทำไม พอเห็นว่าหลี่เหวินชวนก็เงยหน้าเช่นกันจึงชิงพูดขึ้นก่อน “พ่อ ผมเคยเห็นห้องของพี่แล้ว อยู่ในหมู่บ้านเล็กๆ แบบนั้น มันเล็กไปหน่อยจริงๆ”

ไม่ใช่แค่เลิกธรรมดา แต่ยังเลิกกว่าห้องนอนของเขา ด้วยซ้ำ พี่ชายของเขาลำบากเกินไปแล้ว

หลี่เจิ้งหยวนแค้นเสียง “บ้านที่แกเลือกมาพวกนั้นนะ ชื่อไว้ตั้งแต่เมื่อสามปีก่อน ช่วงนี้มีที่แบบใหม่ๆ บนทำเลดีๆ เยอะแยะ พี่ชายของแกถูกใจที่ไหนก็เลือกได้เลย”

“...”

อ้อ ที่แท้ก็ไม่ชอบบ้านทั้งสองหลังที่เขาเลือก แต่อยากซื้อใหม่สินะ

พอมีคนยกบ้านใหม่มาวางให้ถึงตรงหน้า หลี่เหวินชวาก็ไม่เกรงใจ ในเมื่อมีโอกาสทำให้ตัวเองไม่ต้องดิ้นรนไปครึ่งชีวิต ใครจะไม่อยากครอบครอง

“จั้นเอาหลังนี้ละกัน ไม่ต้องยุ่งยากหรอกครับ” พอพูดออกมาแล้วเขาก็นิ่งไปเล็กน้อย นี่ไม่เหมือนเลือกบ้านเลย เหมือนเลือกหิวมันมากกว่า

ราคาบ้านในยุคนี้สูงกว่าตอนเขาขึ้นครองราชย์มาก คิดไม่ถึงเลยว่าชีวิตนี้จะยังได้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยแบบนี้

หลี่หมิงอวี๋หีบเอกสารไปดูแล้วพูดออกมา “เป็นวิลล่าหลังเล็กริมน้ำที่ซานฮุยหลานถึง” เขารู้ว่าหลี่เจิ้งหยวนอยากดูและมาดมันคำคอ ก็เลยใช้วิธีนี้แฉให้อีกฝ่ายทราบ

พวกเขารู้จักที่นี่ดี พื้นที่ริมน้ำแถบนั้นมีหลายแปลงเป็นที่ที่ดีมาก ๆ จนผู้พัฒนาโครงการเกิดความคิดที่จะสร้างวิลล่าที่มีสวนดอกไม้ขนาดใหญ่ รวมแล้วมีสองหลัง

ตอนที่เพิ่งออกขาย ที่พักอาศัยขนาดสองสามร้อยตารางเมตรซึ่งตั้งอยู่ด้านข้างล้วนขายออกไปเยอะแล้ว เหลือแค่วิลล่านี้นี่ถูกเมิน ตอนนั้นตระกูลหลี่คิดว่าไม่เลวจึงอยากซื้อทั้งสองหลัง แต่ฝ่ายขายกลับแจ้งว่าวิลล่าอีกหลังมีคนซื้อไปแล้ว จึงได้มาแค่หลังเดียว

“เป็นที่ที่ไม่เลวเลยจริง ๆ เดี่ยวจัดสวนดอกไม้นั่นใหม่เอาไว้ให้กุ๊กกุ๊กอยู่” เหลียงเมิ่งดีใจมาก แสดงว่าสายสัมพันธ์ระหว่างหลี่เหวินชวนกับคนในครอบครัวกลับมาแน่นแฟ้นดังเดิมแล้ว หลายปีมานี้พอพูดถึงหลี่เหวินชวน บรรยาการในบ้านจะชะงักงัน ในที่สุดเธอก็สบายใจได้เสียที

“น่าเหลียงรู้เรื่องนี้ด้วยหรอครับ” หลี่เหวินชวนแปลกใจ

“ก็เพราะพ่อของเธอ...”

“เลือกแล้วก็เก็บไว้ให้ดี พอถึงเวลาจะให้คนขับรถพาแกไปดู” หลี่เจิ้งหยวนตัดบทด้วยท่าทางแข็งๆ จะยอมให้ลูกชายรู้ว่าเขามักใช้เวลาไปกับการทำอะไรได้ยังไงกัน

หลี่เหวินชวนเข้าใจทันที “พ่อก็ดูรายการวาไรตี้ด้วยเหรอครับ”

“เฮอะ ฉันเป็นซีอีโอที่งานยุ่งขนาดนี้ จะไปมีเวลาดูของแบบนั้นได้ยังไง”

“งั้น...”

“เป็นน้องชายแตกต่างหากที่ดู ไม่ยอมทำการทํานาน เอาแต่แอบดูรายการพวกนั้นอยู่ในห้องทํานาน ไม่รู้ว่าคิดอะไรอยู่ ยังดีที่งานไม่ล่าช้า ไม่งั้นละก็ หึๆ”

หลี่เจิ้งหยวน ฉันเป็นถึงท่านประธานจอมเผด็จการ จะไม่ทำการทํานานแบบนั้นได้ยังไง :)

หลี่หมิงอวี “...” ฉันต้องอดทนไว้

“รีบกินข้าวกันก่อนเถอะ พวกคุณสามคนพ่อลูกค่อย
คุยกันทีหลังก็ได้ ดูลี กับข้าวเย็นหมดแล้ว” เหลียงเมิ่งรู้สึกว่า
บรรยากาศเย็นนี้ไม่เลวเลย นานแล้วที่ครอบครัวของเธอไม่ได้มี
ความสุขแบบนี้

ปกติเวลาหลี่หมิงอวี่กับหลี่เจิ้งหยวนอยู่บ้าน ก็มักจะ
คุยกันแต่เรื่องงานที่เธอฟังไม่รู้เรื่อง บางครั้งไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
แต่สองพ่อลูกกลับทะเลาะกันใหญ่โต ทำให้เธอกังวลจนอด
ร้องไห้ออกมาไม่ได้

พอเธอร้องไห้ หลี่เจิ้งหยวนก็จะยิ่งโมโห และพานโกรธ
หลี่หมิงอวี่ยิ่งกว่าเดิม ไม่ว่าเธอจะอธิบายยังไงก็ไม่มีประโยชน์

หลังกินอาหารเย็นเสร็จ หลี่หมิงอวี่ก็เสนอให้ทั้ง
ครอบครัวไปดูหนังกันที่โรงหนังส่วนตัวในบ้าน ช่วงนี้มีหนังตลก
เรื่องหนึ่งที่ได้คะแนนไม่เลว

หลี่หมิงอวี่ปรับเครื่องพลางพูด “ตลาดหนังตลกตอนนี้
ไม่เลวเลยจริงๆ ผมคิดว่าซีรีส์ที่พี่รับช่วงนี้ ถ้าถ่ายเสร็จแล้ว
คงทำเงินได้เยอะมาก คนสมัยนี้แค่ใช้ชีวิตปกติก็เหนื่อยจะแย่
อยู่แล้ว เลยต้องมีสิ่งเหล่านี้เอาไว้ผ่อนคลาย”

เขาทำความเข้าใจสถานการณ์มาแล้ว ก็แค่นักแสดงสาว
ที่มีนักลงทุนหนุนหลังมาหาเรื่อง พอถึงตอนนั้นตระกูลหมีของ
เขาก็แค่ลงทุนเพิ่มไปสองเท่า ดูสิว่าใครยังจะกล้าทวงน้ำให้ขุน
อีก

เขายังคิดไม่ออกว่าจะพูดถึงเรื่องนี้อย่างไร ก็เห็นว่าสีหน้า
หมีเหวินชวนดูผิดปกติ

เพิ่งจะเดินเข้าไป มือถือของหมีเหวินชวนก็เริ่มสั่น
อย่างบ้าคลั่ง พอหยิบขึ้นมารับสาย เสียงของเหอเหมิงก็ดังทะลุ
ออกมา “คุณติดฮ็อตเสิร์ชอีกแล้ว! นี่มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่
คุณรีบบอกฉันมาเลยนะ!”

บทที่ 74 ปลาเค็มกับแก๊งชุดแดง

ฮ็อตเสิร์ชอันดับหนึ่งในขณะนี้ #ความลับของल्लीเหวินชวน#
ด้านหลังมีสัญลักษณ์ [HOT] ขนาดใหญ่

จำนวนข้อมูลเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจนโปรแกรมเมอร์ที่วางแผนจะกินหม้อไฟถ้วยร้อน² ระหว่างทำงานล่วงเวลาพากันหัวหมุน เพราะต้องป้องกันไม่ให้เซิร์ฟเวอร์ขัดข้อง

หลายวันนี้นิยมของल्लीเหวินชวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แถมเบื้องหลังยังมีคนจ่ายเงินเพื่อปั่นกระแสเกี่ยวกับเขามาโดยตลอด พอโปรแกรมเมอร์เห็นการติดฮ็อตเสิร์ชครั้งนี้ก็ตกใจกลัว

ซุนหมินดูโทรศัพท์ด้วยสีหน้าที่เหมือนกำลังดูละครสนุกๆ “ฉันจะดูซิว่าครั้งนี้นายจะแก้ตัวยังไง”

ไม่นานก่อนหน้านี้ เธอได้ข่าวซุบซิบมาเรื่องหนึ่ง เล่าว่านักแสดงชายบางคนก็แสดงซีรีส์เรื่องเดียวกับเธอมีเสียเสียง

² เป็นอาหารกึ่งสำเร็จรูป ที่ไม่ต้องเติมน้ำร้อน แต่เติมน้ำธรรมดาลงในช้อนด้านล่างที่มีถุงทำความร้อน น้ำจะทำปฏิกิริยากับสารในถุงจนอุ่นร้อนได้เอง

ลับๆ แถมยังมีหลักฐานเป็นรูปถ่ายที่ปาปารัซซ์ถ่ายเอาไว้ได้ แต่คนคนนั้นกลับรังเกียจว่าคนอื่นให้ราคาต่ำเกินไป เลยไม่ได้เอาออกมาเผยแพร่

ดังนั้นซุนหมิ่นจึงลงมือเอง

และเป็นไปตามคาด...แค่ดูก็รู้แล้วว่าคือหลี่เหวินชวน

สื่อบันเทิงเจ้าดังที่มีสัญลักษณ์ V เจ้าหนึ่งเป็นคนเปิดเผยเรื่องนี้โดยหักมุมไว้บนหน้าเวบบ์ของตน แถมยังแนบรูปภาพซึ่งเห็นทุกอย่างชัดเจน อีกทั้งคนในรูปก็ไม่ได้สวมหน้ากากขึ้นรถหรูไปด้วยท่าที่ไม่สะทกสะท้าน ก่อนรถคันนั้นจะมุ่งหน้าไปยังจุดหมายปลายทางที่พวกเขาไม่รู้

เนื่องจากหลี่เหวินชวนคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตแบบคนปกติทั่วไป จึงไม่ได้แสดงสีหน้าท่าทางอะไรตอนอยู่ตามลำพัง

...ทำไมคนเราถึงต้องการให้คนคนหนึ่งอมยิ้มเหมือนพร้อมจะติดฮือตเสิร์ชตลอดเวลา

ขุนนางต่ำซึ่งต่างรู้ดีว่าถ้าฝ่าบาทไม่ยิ้ม นั่นแสดงว่าเรื่องเรื่อนั้นยังมีทางรอด แต่ถ้าทำหน้าที่เป็นชาแล้วจู่ๆ ก็ยิ้มออกมา

นั่นหมายความว่าพวกเขาต้องเรียกร้องขอความเมตตาให้ผ่านบท
ทรมานไว้ชีวิตตัวเอง

พอเรื่องมาถึงชาวเน็ต ทุกคนก็อ่านและทำความเข้าใจ
กับเรื่องราวที่เกิดขึ้นจนได้ออกมาเป็นคอมเมนต์ต่างๆ นานา

[แค่ดูก็รู้แล้วว่าหลี่เหวินชวนไม่เต็มใจ เซอะๆ]

[เหอๆ ทำตัวเป็นกะหรี่สร้างขั้มประตู่³ ให้ใครดูกัน]

[ฉันก็คิดอยู่ว่าทำไมช่วงนี้เขาติดฮ็อตเสิร์ชบ่อยจัง ที่แท้ก็
มีปาดันนี่เอง]

[เศรษฐกิจนี้คนไหนกันที่โชคดียขนาดนี้]

[อาจเป็นแต่ดัดดีก็ได้นะ น่าขยะแขยงชะมัด]

ที่มีมากที่สุดคือคอมเมนต์ในทางร้าย พวกเขายังพูดถึง
กระแสในช่วงนี้ของหลี่เหวินชวนอย่างมีหลักการ สุดท้ายก็
สรุปเอาเองว่าหลี่เหวินชวนมีที่พึ่ง แต่ที่พึ่งคนนี่คงแค่เล่นๆ กับ
เขา ไม่งั้นคงจัดการเรื่องทรัพยากรต่างๆ ให้เขานานแล้ว

³ เปรียบเปรยถึงคนที่ทำสิ่งไม่ดี แต่ในขณะเดียวกันก็ทำความดีเพื่อการสร้าง
ชื่อเสียงที่ดีให้ตัวเอง

ภายในกลุ่มแฟนคลับของหลี่เหวินชวนกักำลังเดือด
พากันออกมาถามว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ทางด้านหลี่เหวินชวณกลับ
เงียบ

[เราต้องเชื่อในตัวชวณชวณ]

[ไม่แชร์ข่าวที่เชื่อถือไม่ได้]

[ทำไมฉันถึงรู้สึกว่าคุณนี่ มีคนจ้างสื่อให้เขียนข่าวใส่ร้าย
ชวณชวณกัน]

หลังจากหลี่เหวินชวณบอกเธอว่าจะจัดการเรื่องนี้เอง
เหอเหมิงก็วางสาย แต่ทันทีที่เธอวางสาย สายอื่นๆ ก็โทรเข้ามา
ไม่หยุด

ครึ่งหนึ่งเป็นพวกนักข่าว อีกครึ่งเป็นบริษัทที่เคยตกลง
ทำสัญญากันไว้แล้วอยาก ‘ยกเลิก’

เหอเหมิงตอบนักข่าวจนเหน็ดเหนื่อย ไม่รู้เธอพูดคำว่า
‘ไม่สะดวก’ ก็รอบแล้ว จากนั้นเธอก็ได้รับสายจากผู้รับผิดชอบ
โปรเจกต์ของแบรนด์ดังระดับประเทศแบรนด์หนึ่งที่กำลังพูดคุย
เรื่องธุรกิจกันในช่วงนี้

เดิมทีเธอเตรียมใจเอาไว้ว่าคงถูกปัดตก ระยะนี้จิตใจของเธอชักจะแข็งแกร่งขึ้นทุกวัน

“ข้อเสนอของทางเราก็คือ ถ้าพวกคุณสามารถแถลงข่าวรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องคราวนี้ได้ เราจะจ้างเขาเป็นฟรีเซ็นเตอร์”

“อะไรนะคะ”

“ตอนนี้สินค้าเซตใหม่ของเรากำลังต้องการฟรีเซ็นเตอร์”

อีกฝ่ายพูดอีกสองสามประโยคก็วางสาย ทิ้งให้เหอเหมิงรู้สึกแปลกๆ อยู่คนเดียว

ภายในห้องทำงานของบริษัทผลิตเครื่องสำอาง ซูหมิงเว่ย กำลังจิบกาแฟอย่างระมัดระวัง “คุณกลัวว่าฉันจะหลอกคุณเหรอคะ” วันนี้เธอมาถ่ายโฆษณา เพราะเธอเป็นฟรีเซ็นเตอร์หลักของแบรนด์

ผู้ก่อตั้งบริษัทนี้เป็นเพื่อนเก่าของคุณพ่อเธอ เลยพอพูดคุยกันได้

“ข่าวลือนี้ยังไม่แน่นอน ต่อให้ทางนั้นมีเรื่อง ก็ไม่ได้ส่งผล
กระทบอะไรกับบริษัทคุณ ตรงกันข้าม ถ้าอีกฝ่ายแก้ตัวได้อย่าง
หมดจด พวกคุณย่อมได้กำไรมหาศาล”

ฟูถึงมองสาวน้อยที่นั่งอยู่ตรงหน้า สวมกับเป็นลูกสาวของ
ชูเจิ้งอี้ แม้จะยังเด็ก แต่ก็เป็นคนมากความสามารถ ถ้าเรื่องนี้เป็น
แบบที่ชูหึงเว่ยว่า เขาไม่เพียงไม่ขาดทุน แต่ยังจะได้ใจคน
อีกต่างหาก

เมื่อชูหึงเว่ยเห็นเขาไม่พูดอะไร ก็กำหน้าดูมือถือของ
ตัวเอง ตอนนี้ทุกคนกำลังปลอบใจหลี่เหวินชวณอยู่ในกลุ่มห้าคนที่
เข้าร่วมรายการวไรตี้ แน่นอนว่าไม่มีจ้าวซือเหยาอยู่ในกลุ่มนี้

เว่ยเว่ยเป็นกระต่ายน้อยตัวหนึ่ง [ปาปารัษชีคนั้นเป็นใคร
เล่นมาซุ่มแอบถ่ายแบบนี้ จะต้องถูกเปิดโปงและดำเนินคดี]

ซานมหวานตัดขา [ช่างกล้าปล่อยข่าวเท็จ]

โจสงบไร้โทสะ [เสี่ยวหลี่ย้ายบ้านเถอะ ที่นั่นไม่ค่อยมี
ความเป็นส่วนตัว]

อวี่อัน [ครึ่งหน้าเตรียมตัวย้ายบ้านได้เลย (หัวเราะน้ำตาไหล)]

หลี่เหวินชวนไม่คิดว่าคนในกลุ่มจะเชื่อเขาโดยไร้เงื่อนไข แต่ยังไม่ทันได้ตอบอะไร ชื่อของถังจิ้งหรงก็ติดฮ็อตเสิร์ชอีกครั้ง ด้วยความสามารถของตัวเอง #ถังจิ้งหรงสนับสนุนหลี่เหวินชวน อย่างเต็มที่#

ถังจิ้งหรง V [ข่าวโคมลอยอีกแล้ว นำहुดหิดชะมัด มุมแบบนี้ องค์กรประกอบแบบนี้ บอกมาเถอะว่าซุ่มดูอยู่กี่วัน คนที่ไม่รู้ความจริงก็อย่าคอมเมนต์ไปเรื่อย ระวังจะหน้าแตกเอานะ]

ผู้จัดการรับแย่งมือถือมาจากถังจิ้งหรงทันที “นายบ้าไปแล้วหรอ!”

พอดคิดอีกที “นายรู้ข่าววงในอะไรมาใช่ไหม หลี่เหวินชวน เล่าให้นายฟังนั่นหรอ”

ถังจิ้งหรงอึ้ง เขาก็แค่ยอมเสียสละตัวเองเพื่อช่วยเหลือ สหายเท่านั้น “ผมไม่รู้หรอก” เขาเองก็ยังไม่รู้ความจริงเหมือนกัน แต่เขาเชื่อในตัวหลี่เหวินชวน

ผู้จัดการโมโหจนแทบหงายหลัง แต่จะลบคอมเมนต์ทั้ง
ตอนนี้ก็ไม่ทันแล้ว ตรงกันข้ามยิ่งทำท่าเหมือนอยากจะปกปิด
กลับยิ่งชัดเจน เธอทำได้แค่ไปหาทีมประชาสัมพันธ์ บอกให้
พวกเขาเตรียมตัวเอาไว้ตลอดเวลา หวังว่าจะไม่มีข่าวที่
เกี่ยวกับหลี่เหวินชวนปล่อยออกมาอีกนะ

เว่ยเว่ยเป็นกระต่ายน้อยตัวหนึ่ง [อ้าว ทำไมคุณโพสค์
เร็วกว่าฉันอีก]

โจสงบไว้ทอสะ [ฉันก็เพิ่งโพสค์เหมือนกัน เมื่อกี้ี้เลย
(ฉิกยี้ม)]

เว่ยเว่ยเป็นกระต่ายน้อยตัวหนึ่ง [...]

เซียวอี V [หยุดปล่อยข่าวเท็จที่แฝงเจตนาร้ายสักที
แล้วก็อยู่ให้ห่างจากชีวิตส่วนตัวของศิลปินด้วย]

หลังจากนั้นไม่นาน ซูหมิงเว่ย V [ฉันเชื่อในตัวหลี่-
เหวินชวนโดยไร้เงื่อนไข ทำไมคนบางคนถึงไม่เคยมองเห็น
ความดีของคนอื่นบ้าง ฉันไล่แคปหน้าจอเอาไว้หมดแล้ว ทุกสิ่ง
ที่พวกคุณพูดจะกลายเป็นหลักฐานในชั้นศาล]

การที่แต่ละคนทยอยออกมาโพสต์เข้าข้างหลี่เหวินชวน ทำให้เหล่าคนชอบกินแตงอึ่งไปตามๆ กัน ทำไมหลี่เหวินชวน ถึงได้เป็นที่รักของทุกคนขนาดนี้ หรือว่าจะป็นข่าวเท็จจริง ๆ

หลังจากสงสัยในตัวเองได้ไม่นาน ก็มีข่าวใหม่ถูกปล่อยออกมา

[โว้ว ที่ฟังฟังเบื่องหลังหลี่เหวินชวนอยู่ที่นี้เหรอเนี่ย]

ในภาพเคลื่อนไหว รถมายบัคที่หลี่เหวินนั่งในข่าว ก่อนหน้านี้ขับเข้าไปในย่านคนรวย เนื่องจากหลี่เหวินชวนไม่ได้ ปิดหน้าต่าง จึงเห็นใบหน้าของเขาอย่างชัดเจน ทิศทางนั้นเป็น ทางไปเขตวิลล่าแห่งหนึ่ง ทำเอาชาวเน็ตแทบทำแตงหลุดมือ

รวขนาดนี้เลยเหรอ เปลี่ยนเป็นฉันได้ไหม

[นี่มันเรื่องจริงเถอะ ไม่เข้าใจจริงๆ ว่าจะเถียงกันทำไม]

[นั่นคนที่ออกมาช่วยพูดให้หลี่เหวินชวนคงต้องเดือดร้อน เพราะเขาแล้วสินะ]

[ฉันเชื่อหรั้นหรั้นของพวกเรา]

[หึๆ พวกเดียวกันทั้งนั้น]

เจียงหนานซึ่งอ่านข้อมูลที่หยางเซวียนหามาด้วยใบหน้า
ไร้อารมณ์ ทุกข้อล้วนชี้ไปที่คนคนเดียว ‘ซุนหมิ่น’

“หลังขัดแย้งกันในกองถ่ายซีรีส์คราวก่อน ซุนหมิ่นก็
ประกาศว่าเธอจะทำให้หลี่เหวินชวนต้องไปขอร้องอ้อนวอนเธอ
ในเมื่อเธอได้ข่าวนี้ไปก็มีแต่จะเหยียบย่ำเขาให้จมดิน”

หยางเซวียนแอบจุดเทียนไว้อาลัยให้ซุนหมิ่นในใจ ทันที
ที่รู้ว่าหลี่เหวินชวนเป็นใคร เขาก็รู้แล้วว่ากระดูกท่อนนี้แข็งแกร่ง
ขนาดไหน คราวนี้นับว่าซุนหมิ่นได้ดับอนาคตของตัวเองแล้ว

เจียงหนานซึ่งวางเอกสารลงแล้วจดต่อสายหาใครบางคน
“เรื่องที่คุยกันคราวก่อน คุณลุงไต่ร่ตรองดีแล้วหรือยังครับ ลุงก็
เห็นแล้ว ว่าเป็นธุรกิจที่มีแต่กำไร ไม่มีขาดทุน”

ปลายสายคือนักธุรกิจคนหนึ่งที่ไม่มีความสามารถใช้
เส้นสายส่วนตัวมาตัดดวงผลประโยชน์ไปจากเขาได้

“ฉันดูข้อมูลของเขาแล้ว คิดว่าก็พอใช้ได้ คิดไม่ถึงเลยว่า
พอว่างนอนก็มีคนส่งหมอนมาให้ ได้ ฉันจ้างคนนี้แหละ”

เจียงหนานเซิงเลิกคิ้ว “งั้นก็ขอบคุณลงมากครับ”

เหอเหมิงที่ทำงานทั้งวันทั้งคืนเพิ่งได้ข่าวตอนนี่เอง พออีกฝ่ายบอกว่าไม่ใช่รักเขาเธอก็รับทันที หลังพูดคุยกันทางโทรศัพท์เสร็จ เธอพลันรู้สึกซาไปทั้งตัว อาจเป็นเพราะไม่รู้ว่ตัวเองควรจะทำหน้ายังไงดี

เธอคิดทบทวนในใจเงียบๆ อยู่หลายต่อหลายครั้ง แต่ก็คิดไม่ออก จึงได้แต่ส่ายหน้า ตอนนี้อีกฝ่ายโพสต์เว่ยปั๋วแล้ว

เทียนเฉินกรุป V [เรียนแจ้งให้ทุกท่านทราบจากใจจริง เพื่อให้คุณกับเราเข้าใจกันมากขึ้น เราจึงแต่งตั้งฟรีเซนเตอร์ @หลี่เหวินชวน จับมือกับเทียนเฉิน เพื่อไม่ให้คุณกับเราต้องห่างไกลกันอีก]

ทำให้หัวข้อ #เทียนเฉินหลี่เหวินชวน# ตรงดิ่งขึ้นสู่อันดับสองของฮ็อตเสิร์ช สู้กับข่าวเสียหายที่ซุนหมิ่นจางคนมาใส่ความหลี่เหวินชวน

ชาวเน็ตจึงพากันมาขุดหาแต่งในไร่

[แต่งลูกนี้ยิ่งกินยิ่งอร่อยแฮะ]

[ฉันว่ายังไม่จบหรอก ละครเพ็งเริ่มเอง]

[เทียนเงิน คุณโดนหลอกแล้ว แหกตาตุ๋นน้อยสิ]

[เสียที่อยู่เบื้องหลังหลี่เหวินชว่นออกโรงแล้ว แกมยัง
ใจกว้างชะด้วย]

[...ฉันว่าพวกเธออย่าเพ็งดำเขาจะดีกว่านะ เพราะมันยัง
เร็วเกินไป]

บทที่ 75 ปลาเค็มลงสนาม

มือถือสั้นแล้วสั้นอีก

เจิงอวี่ [ของขวัญพบหน้า คุณชอบไหม]

เจิงอวี่ [แมวเหมียวแอบมอง.jpg]

หลี่เหวินชวนเห็นความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นบนเวปข่าวหมดแล้ว กำลังคิดอยู่เลยว่าเทียนเงินกรุปนี้มาจากไหน ที่แท้ก็เป็นบริษัทที่เจียงหนานเซ่งหางานมาให้เขาตัวเอง

อวี่อัน [ได้ทำเจียง นี่นับว่าเป็นการใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเปล่า]

เจิงอวี่ [เป็นงานที่จะทำให้คุณมีเงินมากขึ้นต่างหาก]

เจิงอวี่ [แมวเหมียวหน้าแดง.jpg]

หลี่เหวินชวนหัวเราะเบาๆ แก่ปุ่นนี้ยังจะทำตัวน่ารักอีก แต่สิ่งที่เขาแอบคิดในใจนั้นแตกต่างจากรูปที่ตัวเองส่งไปโดยสิ้นเชิง

อวีอัน [รูปหน้าแมว.jpg]

อวีอัน [ผมไม่มีทางทำให้ทางคุณขาดทุนแน่นอน ปล่อยไปสักพัก เดี่ยวก็คลี่คลายเอง]

เจียงหนานเชิงเชื่อในตัวฝ่าบาทของตนว่าพระองค์ย่อมเอาชนะศัตรูได้ในเวลาที่เหมาะสมที่สุด ด้วยการกดอีกฝ่ายลงกับพื้น ก้อนซัดๆ ตูๆ จนร้อนแล้วค่อยละมือ เขาจึงไม่เคยกังวลในเรื่องนี้เลย

งานฟรีเซนเตอร์ของเทียนเงินไนไตรมาสนี้เป็นแค่แผ่นหินรองเท้าของอีกฝ่าย บางครั้งการมีแค่สถานะนั้นไม่เพียงพอให้อยู่ในวงการบันเทิงได้อย่างมั่นคง คุณต้องมีอิทธิพลกับแรงผลักดันด้วย

ตอนนี้สองพ่อลูกตระกูลหลี่กำลังร่วมกันดำใครบางคนในโทรศัพท์ ทั้งที่ก่อนหน้านี้หลี่เจิ้งหยวนยังทำหน้าที่ แสดงออกว่าตัวเองไม่มีทางยุ่งกับเรื่องแบบนี้ แต่พอลงมือกลับทำได้อย่าง

คล่องแคล่วสุดๆ แค่นี้ก็รู้แล้วว่าเจนสนาม เพียงแต่เขาเป็นคนที่
พูดตรงเกินไปหน่อย ไม่งั้นคงไม่โดนพวกปากดีในอินเทอร์เน็ต
ทำให้โมโหจนความดันพุ่งสูงปรี๊ด

“กองทัพน้ำละ ไปซื้อตัวมาสิ” หลี่เจิ้งหยวนตอบโต้อย่าง
แรง “รีบเรียกคนมาช่วยฉันค่า เอาหลายๆ คนเลย ชาวเน็ต
สมัยนี้ไม่ไหวเลยจริงๆ”

หลี่หมิงอวี่ที่ก่อนหน้านี้ได้สั่งให้ผู้ช่วยไปซื้อตัวพวก
กองทัพน้ำและแจ้งแผนกประชาสัมพันธ์ให้ทำงาน หันไปมอง
พ่อตัวเองอย่างไม่รู้จะพูดอะไรกลางนวดขมับ “พ่อ แค่นี้ก็รู้ว่า
อีกฝ่ายเป็นมืออาชีพด้านการป้ายสีคนอื่น ในเมื่อพวกเขาได้เงิน
มาแล้ว จะเปลี่ยนจุดยืนเพียงเพราะคำพูดของพ่อได้ยังไงล่ะ”

หลี่เจิ้งหยวนนิ่ง “หรือว่าอิทธิพลของลูกชายฉันยังไม่มาก
พอ”

หลี่เหวินชวนเริ่มจนปัญญา “คนดั่งมีตั้งมากมาย ไม่ต้อง
ทำถึงขนาดนี้ก็ได้อ้อ แค่นี้ก็ยังไม่ไหว”

หลี่หมิงอวี่จึงอธิบาย “ทางแผนกประชาสัมพันธ์บอกว่า
อีกฝ่ายเพิ่มเงินให้ตลอด”

เดิมทีพวกเขาคิดว่าจะกดดันเรื่องนี้ให้เงียบ แต่พอเทียนเงิน
กรู๊ปออกมาแสดงท่าที เรื่องก็ยิ่งลุกลามไปไกล

ไม่คิดว่าจู่ๆ เทียนเงินกรู๊ปจะออกมาประกาศแบบนี้
ทำให้หวั่นไหวจนไม่พอใจอยู่บ้าง เห็นๆ กันอยู่ว่าหลงถึงกรู๊ป
ของเขาสุดยอดกว่า

เขาก็อยากออกตัวว่าสนับสนุนลูกชายตัวเองเหมือนกัน
แต่ตอนนี้กลับถูกคนอื่นชิงตัดหน้า ถ้าเขาประกาศซ้ำอีกก็คงตั้ง
ไม่เท่าอีกฝ่าย

ชาวเน็ตบางคนเริ่มรู้สึกว่ามีบางอย่างไม่ถูกต้อง

[การที่เทียนเงินกรู๊ปออกมาประกาศบนเวปข่าวตอนนี้
พอดี น่าจะมีเบื้องลึกเบื้องหลังที่พวกเราไม่รู้]

[บริษัทใหญ่แบบนั้นไม่มีทางเลือกดาราที่ทำตัวแยๆ มา
เป็นพรีเซนเตอร์หรอก]

[ฉันแทบจะสลั๊กแตงตายแล้ว รีบขุดเถอะ]

[เหอๆ บางทีนายทุนที่อยู่เบื้องหลังหลั่เหวินชวนอาจเป็น
ซีอีโอของเทียนเงินก็ได้นะ]

[ทางนี้แค่อยากตะโกนดังๆ ว่าหลี่เหวินชวนสุดยอด ไม่รู้ว่า
จะออกหนังสือใหม่ เพื่อนฉันคนหนึ่งอยากอ่าน]

[เพื่อนฉันก็อยากอ่านเหมือนกัน ได้ยินว่าไม่ต้องดินรน
ตั้งยี่สิบปี (หัวสั่นๆ)]

เหอเหมิงรีบบอกเรื่องนี้กับหลี่เหวินชวนทันที “คุณว่า
เป็นพวกหลอกหลวงไหม นี่มันเร็วเกินไปนะ” สัญญาอะไรก็ไม่มี
สักอย่าง บริษัทใหญ่แบบนั้นคงจะไม่วกกลับมาจัดการพวกเธอ
หรอกนะ

“หรือว่าซุนหมิ่นมีคนอยู่ในเทียนเงินด้วย” แต่ถ้า
เทียนเงินจะจัดการใครสักคน ไม่ว่าจะคิดยังไงก็คงไม่ทำเรื่อง
ที่ไม่ได้กำไรหรอกมั้ง

หลี่เหวินชวนตอบกลับ “เป็นงานที่เจียงหนานเซิงหามา
ให้ล่ะ”

เหอเหมิง “???”

หลี่เหวินชวน “คุณไม่ต้องกังวล ทางผมกำลังจัดการเรื่อง
ข่าวอยู่”

เหอเหมิง “คุณจะทำอะไร!” แต่ก็ไม่ได้รับการตอบกลับ
จากหลี่เหวินชวนอีกเลย

ขณะเดียวกัน ชุนหมิ่นก็เฝ้าดูสถานการณ์บนโลก
อินเทอร์เน็ตด้วยท่าทางกระหม่อมย่น รู้สึกมีความสุขสุด ๆ
ที่เห็นคนส่วนใหญ่ด่าหลี่เหวินชวน

“ปล่อยรูปออกไปอีก จะได้ปั่นกระแส” เธอสั่งการลูกน้อง

แล้วจู่ๆ ประ찬หวังก็โทรมา พอกดรับสายแล้วชุนหมิ่น
ก็เอ๋อเสียงหวาน “ที่โทรมาดึกขนาดนี้ เป็นเพราะคุณคิดถึงฉัน
ใช่ไหมคะ”

แต่แทนที่จะได้ยินคำพูดเอาอกเอาใจหวานเย็นอย่าง
ที่คิด ประ찬หวังกลับด่าเธอเสียงดังจนแทบจะต้องเบือนหน้าหนี
“เธอบอกว่าหลี่เหวินชวนเป็นคนธรรมดาที่ไม่มีคนสนับสนุนอยู่
เบื้องหลังไม่ใช่หรอ จั๊นเทียนเงินกรู๊ปแหม่งโตดลงมาร่วมวง
ไต่ยังไง”

เดิมทีประธานหวังคิดว่าแค่ช่วยเด็กของตัวเองจัดการเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่มีค่าพอให้พูดถึง เพราะอีกฝ่ายรับรองว่าลี้เหลวินชวนไม่มีเบื้องลึกเบื้องหลังอะไร เขาเองก็ได้ยินมาว่าอีกฝ่ายอยู่ในวงการตั้งหลายปีก็ยังไม่ดัง เลยคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา

แต่ใครจะรู้ว่าเทียนเงินกลับปรากฏตัวออกมากลางคัน เขาเป็นประธานบริษัทก็จริง แต่บริษัทเขาไม่ใหญ่เท่าเทียนเงินกรุป เมื่ออยู่ต่อหน้าเทียนเงินกรุปเขาก็เป็นแค่คนตัวเล็กๆ คนหนึ่งเท่านั้น แค่นี้ได้พูดคุยกับคนเขาในงานเลี้ยงไม่กี่คำก็ไม่เลวแล้ว

บริษัทใหญ่ระดับนั้นจะเข้าข้างใครโดยไม่มีเหตุผลได้ยังไง เขาคิดว่าลี้เหลวินชวนจะต้องเป็นคนของผู้บริหารระดับสูง คนใดคนหนึ่งของเทียนเงินแน่ๆ

ตอนนี้เขาทำให้คนคนนั้นโกรธแล้ว เขากลัว แถมยังไม่มีที่ระบาย จึงคิดถึงซุนหมิ่น ตอนนี้เขาอยากจัดการตัวปัญหาอย่างผู้หญิงคนนั้นซะ

ตอนนี้เขายังไม่รู้ว่่าหล่ี่เหวีนชวนเป็นใครกันแน่ ไม่งั้นเขาคงเข้าอ่่อนจนลุกไม่ขึ้น

ซุนหมิ่นชะงัก “คุณ...คุณว่่าอะไรนะ”

“เธอแม่งหุหนวกเธอ ดูล่ี่ว่่าหาเรื่องอะไรมาให้ฉัน ตอนนี้จบแล้ว พวกเราจบเห่กันหมดแล้ว! ไมล่...เรายังมีโอกาสรอรับไปขอโทษหล่ี่เหวีนชวนเดี๋ยวนี้อยู่แหละ แล้วประกาศออกไปว่่านี้เป็นเรื่องที่เธอถูกข่ี้นมาใส่ร้ายอีกฝ่ายเพราะความอิจฉา”

“คุณบ้าไปแล้วเธอ ถ้าทำแบบนั้น ต่อไปฉันจะอยู่ในวงการบันเทิงยังงั้!”

จะประกาศออกไปแบบนั้นได้ยังงั้ นี่เท่ากับเป็นการตัดอนาคตของเธอชัดๆ แถมเธอยังไม่ได้อะไรสักอย่าง ต่อให้มีคนสนับสนุนอยู่เบื้องหลังหล่ี่เหวีนชวนจริง แล้วยังงั้ละ ถ้าเปิดเผยเรื่องนี้ออกไป หล่ี่เหวีนชวนก็จบเห่แล้ว

ว่่าแต่เทียนเงินกรู๊ปเลยเธอ...

ซุนหมิ่นกั๊ดฟัน เธอไม่ยอม ในเมื่อเดินมาถึงขั้นนี้แล้ว
ถ้าเธอหยุดทุกอย่างที่ทำก็จะสูญเปล่า

ไม่มีใครทำจนถึงขั้นนี้ได้เพื่อคนรักคนหนึ่งหรือ
โดยเฉพาะคนรักที่เป็นผู้ชาย

ซุนหมิ่นอ่านประกาศของเทียนเงินรูปปลาทู กั๊ดฟันแน่น
ไม่ยอมขอโทษ

คลื่นลูกแรกยังไม่ทันสงบ คลื่นลูกที่สองก็ตามมาติดๆ
หัวข้อ #หลี่เหวินชว่นวางอำนาจบาตรใหญ่# #หลี่เหวินชว่น
รังแกนักแสดงหญิง# ทอยยได้ขึ้นอันดับฮ็อตเสิร์ช

[แม่เจ้า คึ้นนี้คึกคักดีแท้]

[แสงจันทร์ในคึ้นนี้ช่างงดงามนัก เหมาะกับการนั่งกิน
แตงโมไร่]

[เป็นผู้ชายประสาอะไร รังแกผู้หญิง คนแบบนี้ควรไล่หัว
ออกไปจากวงการบันเทิงนานแล้ว]

[เป็นแค่ดาราทกอับยังจะวางอำนาจบาตรใหญ่ คิดว่า
ตัวเองดังนักหรือ]

[เป็นผู้หญิงที่ใช้ชีวิตลำบากอยู่แล้ว ไปทำงานก็ยังถูกเหยียดหยามรังแก (ร้องไห้)]

ในคลิปวิดีโอที่ทางสื่อโพสต์ จะเห็นว่าหลี่เหวินทำท่าทางไม่ดีใส่ชุมชนหมิ่นจิง แม้ในคลิปจะมองไม่เห็นหน้าตรงของชุมชนหมิ่น แต่เมื่ออยู่ภายใต้รังสีพินิจของหลี่เหวินชวน เธอก็ดูน่าสงสารมากจริงๆ

มีบางคนแย้งว่าไม่ควรเชื่อข่าวลือโดยดูแค่คลิปวิดีโอสั้นๆ ที่เห็นแค่ด้านเดียวแบบนี้ แต่ไม่มีใครสนใจ พวกเขาแค่เต็มใจเชื่อใน ‘ความจริง’ ที่ตัวเองเห็นเท่านั้น

ดีแล้ว หยางเจิงเพิ่งเห็นว่านักแสดงในกองถ่ายของตัวเองก่อเรื่องจนเขานอนไม่หลับ ในสถานการณ์แบบนี้ เขาจะถอนตัวออกมาอย่างหมดจดได้หรือ พอไล่ดูต่อ ก็เห็นว่าเกิดเรื่องกับกองถ่ายของเขาแล้ว

เห็นได้ชัดว่ามีคนในกองถ่ายเป็นผู้ปล่อยคลิปนี้ ทั้งที่เขาระบุในสัญญาแล้วว่าห้ามแอบถ่าย ห้ามเปิดเผยข้อมูล แต่กลับยังมีคนกินบนเรือนซี้รตบนหลังคา

เขารับต่อสายทันที “สืบมาเดี๋ยวนี้ ฉันจะดูซิว่ามีใครบ้าง!”

คนตระกูลหลี่ยุ่งจนหัวหมุน แม้หลี่หมิงอวี๋จะหาคนมา
ช่วยจัดการเรื่องข่าวได้แล้ว ก็ยังรู้สึกที่ไม่เพียงพอ เขาจึง
ตัดสินใจลงสนามด้วยตัวเอง

หลี่เหวินชวนมองดูบัญชีที่ใช้ชื่อว่า ‘วันนี้ชวนชวนน่ารัก
จริง’ อย่างไม่ยากเชื่อ “นี่คือแอ็กเคานต์ของนายเธอ”

หลี่หมิงอวี๋รวนั้ลงบนแป้นพิมพ์อย่างรวดเร็วโดยไม่
แม้แต่จะเงยหน้าขึ้น “ไอดีรองนะ เล่นเวybั้ทั้งทีจะไม่มไ้ไอดีรอง
ไว้สักหลาย ๆ ไอดีไ้ไ้ยังงิ” ถึงอย่างไรพี่ชายของตนก็ติด
ฮ็อตเสิร์ชเป็นประจำ ย่อมหลีกเลี่ยงความขัดแย้งไม่พ้น

“บอกว่าหลี่เหวินชวนเป็นนักชู้ตอง? เขาจะต้องชู้ตอง
ไปทำไมกัน ที่เขาจนก็เพราะไม่ยากทำลายพลังจินตนาการ
อันน่าสงสารของคุณต่างหาก เห็นไ้ชัดเลยว่าคุณนะ ทั้งกาก
ทั้งจน ทั้งไม่เป็นที่ต้องการ”

พอเห็นคอมเมนต์ที่หลี่หมิงอวี๋กดส่งออกไป หลี่-
เหวินชวนก็รู้ว่่าน้องชายของตนน่าจะเล่นเวybั้บ่อยมากจริง ๆ
หรือว่างานที่บริษัทยังไม่มากพอ

เขาไม่รู้เลยว่าสองพ่อลูกตระกูลหลีกเวลาทั้งหมดที่
เหลือจากการทำงานให้เวป

เหลียงเมิ่งนึ่งกินสลัดผลไม้อยู่ด้านข้างพลาจ้องทั้ง
สองคนที่เอาแต่ปิดมือถืออย่างไม่ว่าจะหาคำไหนมาบรรยายดี

นี่ไม่เหมือนกับท่านประธานจอมเผด็จการในนิยายที่เธอ
อ่านเลยสักนิด เห็นได้ชัดว่าปกติสามีกับลูกชายของเธอไม่ใช่
คนแบบนี้

เธอไม่มีความกล้าหาญเหมือนผู้ชายพวกนี้ และไม่ได้
ฉลาดเฉลียวเหมือนคุณนายคนอื่น ๆ ทำให้สิ่งที่เธอพูดใน
ชีวิตประจำวันมักส่งผลเสียได้ง่ายๆ แต่ตอนนี้เธอรู้สึกว่บางที่
ตัวเองอาจจะถูกก็ได้ เธอจึงพูดออกมา “เอ่อ...”

ทั้งสามคนพากันหันมามองเธอเป็นตาเดียว

เหลียงเมิ่งกลืนสตรอร์เบอร์รี่ที่เพิ่งกินลงไป “ก็แค่ออก
แถลงการณ์เรื่องนี้บนเวปบริษัทเรา พร้อมทั้งแนบหมายเตือน
จากทนายเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวเท็จ เท่านั้นก็ได้แล้วไม่ใช่
เธอ”

ใช้ว่าจะสืบทอดตัวไม่ได้ ใช้ว่าจะไม่มีเงิน ใช้ว่าจะไม่มี
อำนาจ

หลี่หมิงอวี่ “ทำไมผมถึงคิดไม่ได้ล่ะ แม่ แม่ฉลาดสุดๆ
ไปเลย”

เหลียงเมิ่ง “...” ไม่จำเป็นต้องชมก็ได้

โปรแกรมเมอร์ผู้ดูแลเวบบ์พยายามรักษาความเสถียร
ของเซิร์ฟเวอร์อย่างเต็มที่ แต่พอเขาคิดว่าน่าจะพักสักหน่อย
เพื่อไปกินหม้อไฟของตัวเองต่อ เซิร์ฟเวอร์ก็ล่มทันที

โปรแกรมเมอร์ “...โวยยยย!!”

บทที่ 76 สถานะของปลาเค็ม

หลงถึงกรุป V [เรื่องที่มีการเผยแพร่ข่าวเท็จซึ่งสะท้อนาร้ายต่อ @หลี่เจิ้งหยวน @หลี่หมิงอวี่ ซีอีโอของบริษัทเรา ทางบริษัทจึงออกแถลงการณ์เพื่อประณามผู้ปล่อยข่าวลือ โลกออนไลน์ไม่ได้อยู่นอกเหนือกฎหมาย]

เจิ้งชวงชวงอ่านเวบบ์ว่ทั้งคืน ถึงหอพักจะตัดไฟแล้ว เธอก็ยังคงปิดเวบบ์ว่อย่างบ้าคลั่ง

ต่างกับรุ่มเมตของเธอที่กินแตงดวงตาเปล่งประกาย เธอแค่อยากรับรู้ทสรูปของเรื่องนี้ เพราะคิดมาตลอดว่าเด็กน้อยของเธอคือคนที่แม่มีข้อจำกัดทางด้านฐานะทางบ้าน แต่ยังคงพยายามฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่ออยู่ในวงการบันเทิง เขาคือแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต

ทุกคนต่างพูดแบบนี้และจดจำไปโดยไม่รู้ตัว

แต่พอเวบบ์ว่ของหลงถึงกรุปออกแถลงการณ์แบบนี้ พวกเธอถึงกับงุนงง เห็นแค่ประกาศ แต่รูปภาพที่แนบมาด้วย

กลับเปิดดูไม่ได้ มันหมุนตลอดเวลา ไม่สามารถดาวน์โหลดจน
เสร็จสมบูรณ์

สิ่งที่เห็นมีแค่ข้อมูลด้านล่าง 130,000 แชร์ 90,000
คอมเมนต์ 280,000 โไลก์

นี่เป็นแค่ข้อมูลหลังจากโพสต์ได้สองนาทีกู่ว่าทุกคน
จะกินแต่กันจนตึกตื้น ใครไม่ยอกรู้ความลับส่วนตัวที่
น่าตื้นตันแบบนี้บ้าง

รูมเมตร้องเรียกเธอเสียงดัง “ซวงซวง คิดไม่ถึงเลยว่า
ไอดอลของเธอเป็นทายาทเศรษฐีรุ่นสอง! แถมยังเป็นทายาท
เศรษฐีที่ร่ำรวยสุด ๆ แม่เจ้า!”

“ทายาทเศรษฐีรุ่นสองคนนี้ออกจะถ่อมตัวเกินไปแล้ว
ถึงขั้นไม่ยอมใช้เส้นสายของครอบครัว เป็นข่าวเสียหายขนาดนี้
ก็ยังไม่ใช้อำนาจกดดันคนอื่น ฉันต้องสมัครเป็นแฟนคลับของ
เขาบ้างแล้ว!”

“เขาถ่อมตัวมาก ไม่เหมือนกับทายาทเศรษฐีรุ่นสอง
คนอื่น ๆ” ไม่จำเป็นต้องใช้เงินตบหน้า ครั้งนี้ล้วนเป็นความผิด

ของพวกชอบปล่อยข่าวลือที่บีบบังคับคนอื่นจนเรื่องเปลี่ยนมา
เป็นแบบนี้

เจิ้งชวงชวงตัวแข็งทื่อ ที่แท้ก็ไล่ตามความฝัน เลยมา
ลองสัมผัสประสบการณ์ชีวิตจริงสินะ QAQ

ประธานหวังสงบสติอารมณ์ในวิลล่าหลังน้อยที่เขาซื้อให้
ซุนหมิ่น คิดว่าสิ่งที่ซุนหมิ่นพูดน่าจะมีเหตุผลอยู่บ้าง การที่
หลี่เหวินชวन्दูแลมาถึงจุดนี้ได้ย่อมต้องมีคนคอยผลักดัน ไม่งั้น
จะกล้าทำเรื่องไร้สตินี้ ‘ยั่วโมโหให้คนอื่นโกรธจนหน้าแดง’
ได้ยังไง

“ถ้าอีกฝ่ายใส่ใจหลี่เหวินชวนจริงละก็ ทำไมทรัพยากร
ของหลี่เหวินชวนถึงได้แค่นี้ขนาดนั้น” ซุนหมิ่นเห็นประธานหวัง
สงบแล้ว จึงพูดต่อ เพราะเธอรู้จักผู้ชายคนนี้ได้

ใครจะรู้ว่าเขากำลังจะพ่ายแพ้ แต่กลับเห็นข่าว
บางอย่างในมือถือ ใบหน้าก็กลับมาเปลี่ยนเป็นสีเขียวอมม่วง
ทันที

เมื่อประธานหวังเห็นประกาศบนเว็บบ์วของหลงเถิงกู่ป
เขาพลันรู้สึกเหมือนตัวเองหลุดเข้าไปในถ้ำน้ำแข็ง

มันจบแล้ว ครั้งนี้จบเห่จริงๆ

เขาวาดฝ่ามือออกไปตบหน้าซุนหมิ่นจนเธอล้มลงบนพื้น
“สารเลว!”

เขาไม่สนว่าที่ซุนหมิ่นก่อเรื่องในครั้งนี้ได้ก็เพราะมีตัวเอง
คอยหนุนหลัง เขารู้แล้วว่าซุนหมิ่นทำให้เขาเข้าใจผิด เป็นผู้หญิง
คนนี้ที่ทำให้เขาเดือดร้อน ทั้งที่เขาไม่ผิด ทั้งหมดล้วนเป็น
ความผิดของผู้หญิงคนนี้

เมื่อถึงเวลานั้น แค่อผลักซุนหมิ่นออกไป เขาอาจจะรอด
ก็ได้

“ประธานหวัง?” หน้าของซุนหมิ่นบวมเป่ง เธอถูกตบจน
มีน เพิ่งจะเอ่ยปากแต่กลับถูกเตะซ้ำ

เธอปวดแปลบตรงท้องน้อย ได้แต่ขดตัวอยู่บนพื้น เจ็บ
จนหายใจไม่ออก

“เธอนี่มันแสหาเรื่องเก่งจริงๆ” ประธานหวังจิกผม
ซุนหมิ่น บังคับให้เงยหน้า “หลี่เหวินชวนเป็นคุณชายใหญ่แห่ง
หลงเถิงกรุ๊ป ครั้งนี้เธอทำให้ฉันป่นปี้หมดแล้ว!”

ซุนหมิ่นไม่กล้าคิดเลยว่าประธานหวังที่ปกติแสน
อ่อนโยนจะมีด้านนี้ ทันทีที่เธอได้ยินคำพูดของเขาก็รู้สึกเหมือน
เลือดทั่วร่างแข็งตัว หลี่เหวินชว่นคือคุณชายใหญ่แห่งหลงเถิง
กรู๊ปเธอเ็น!

“พวกแกสองตัวแยกกันเดี๋ยวนี้เลยนะ” เหลียงเมิ่งตึงสุนัข
ปอมเมอเรเนียนสองตัวที่กำลังกอดกันอยู่ให้แยกออกจากกัน

เล่นกันอยู่ดีๆ ไม่รู้ทำไมถึงได้กอดกันจนขนหลุดกระจาย-
กระจาย เธอเพิ่งพาพวกมันไปตัดขนที่ร้านสัตว์เลี้ยงเมื่อสองวัน
ก่อนเองแท้ๆ

เธอทอดสุนัขตัวหนึ่งพลงพลอบ “พวกแกสองตัวปกติก็
สนิทกันดีไม่ใช่เธอ ทำไมถึงหันมากัดกันได้ล่ะ”

หลี่เหวินชว่นอดหันไปมองไม่ได้ เห็นสุนัขปอมเมอ-
เรเนียนขนฟูสองตัวที่เดิมถูกตัดแต่งขนเป็นทรงกลม ทว่าตอนนี้
กลับฟูพอง พอเขาเห็นสิ่งที่อยู่ใต้โซฟาก็เข้าใจทันที “ของเล่น
พังแล้ว ตัวหนึ่งเลยหันมาแย่งของเล่นของอีกตัวละมั้งครับ”

“แบบนี้เอง” เหลียงเหมิงเข้าใจแล้ว

การเลี้ยงสุนัขต้องจัดสรรทุกอย่างด้วยความยุติธรรม ไม่อย่างนั้นอาจทำให้อีกตัวไม่พอใจ นับว่ายากพอๆ กับการเลี้ยงมนุษย์เลย

หลี่หมิงอวี่เห็นว่าสถานการณ์บนอินเทอร์เน็ตพลันพลิกกลับหลังจากโพสต์ประกาศออกไป

เนื้อหาของโพสต์บนเว่ยปั๋วเป็นการแจ้งว่าหลี่เหวินชว่นเพียงแค่นั่งรถกลับมากินข้าวที่บ้าน รวมถึงเรื่องรถบรรทุกก่อนหน้านี้ เศรษฐีคนนั้นก็คือหลี่เจิ้งหยวน พ่อของหลี่เหวินชว่น ขอให้ชาวเน็ตอย่าคาดเดาไปเองมั่วซั่ว ที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้ชี้แจงให้ชัดเจนเพราะมีเหตุผลส่วนตัว เนื่องจากหลี่เหวินชว่นต้องการหาประสบการณ์โดยไม่พึ่งพาอิทธิพลของครอบครัว แต่เรื่องวันนี้ลูกถามไปไกลจนเลยขีดจำกัดของพวกเขาแล้ว ทำให้ครอบครัวของหลี่เหวินชว่นไม่พอใจมาก

เกี่ยวกับคนที่สร้างข่าวเท็จ อันดับแรกคือซุนหมิ่นและแอ็กเคานต์สื่อที่เธอจ้าง ต่อมาคือชาวเน็ตจำนวนหนึ่ง รวมถึง

บอกว่าพวกเขาได้แจ้งความเรื่องที่หลี่เหวินชวนถูกแอบถ่าย
และปาปารัซซีคนนั้นก็ถูกจับกุมแล้ว

หลงถึงกรุปลงมือรวดเร็วดุจสายฟ้าฟาด พาให้ผู้คน
สั่นเทาด้วยความหวาดกลัว หลายคนกำลังขอขอบคุณสวรรค์
โชคดียี่สิบเอ็ดตัวเองเพียงแค่งินแดง ไม่ได้ลงไปร่วมลุยน้ำขุ่นด้วย

[ที่แท้ก็เป็นคุณชายร่ำรวยที่ลงมาท่องเที่ยวเก็บ
ประสบการณ์ในโลกมนุษย์นี่เอง อิจฉาฯ (มะนาว)]

[ถ้าอยู่ในวงการบันเทิงไม่ได้ ก็กลับบ้านไปสืบทอด
กิจการของครอบครัว (ปิดปากร้องไห้)]

[หมายความว่าในอนาคตชวนชวนจะไม่รับงานในวงการ
ใช้ไหม]

[ลูกชายคนโตของตระกูลย่อมมีกิจการที่ต้องสืบทอด
จะมาอยู่ในวงการบันเทิงตลอดไถ่ยังงี้]

[แต่ทำไมฉันได้ยินว่าธุรกิจที่อยู่ภายใต้ชื่อของหลงถึง
กรุปตอนนี้ล้วนอยู่ในการดูแลของน้องชายเขาล่ะ]

[เรื่องนี้ฉันรู้ นี่คือการชิงอำนาจในตระกูลตระกูล~]

แต่เรื่องที่ทนายออกหมายเตือนเช่นนี้พบเห็นได้บ่อยมาก ส่วนใหญ่เป็นแค่การขู่

จนกระทั่งชาวเน็ตที่ถูกกระบุชื่อทยอยได้รับหนังสือฟ้องร้องจากศาล ปกติพวกเขาทำตามอำเภอใจในอินเทอร์เน็ต จนชิน ต่อให้ถูกเตือนก็ไม่สนใจ ใครจะรู้ว่าคราวนี้อีกฝ่ายจะเอาจริง

[หนูเป็นแค่เด็กนักเรียนคนหนึ่ง แค่อโพสต์แสดงความคิดเห็นรุนแรงไปหน่อย ปล่อยหนูไปได้ไหม]

[ตอนที่เธอใส่ร้ายคนอื่นเคยคิดถึงความรู้สึกของเขบ้างไหม]

[ไม่ต้องลบแล้ว ฉันแคปไว้หมดละ (ดูรูปภาพ)]

[ทำผิดก็ต้องยอมรับผิด โลกออนไลน์ไม่ได้อยู่นอกเหนือกฎหมายนะ]

นอกจากนี้ลงถึงกรู๊ปยังเปิดเผยข้อมูลเรื่องที่ซุนหมิ่นจ้างสื่อเขียนข่าวใส่ร้ายหลี่เหวินชาน และใช้เงินปั่นกระแส

ส่วนหยางเจิงผู้กำกับของซีรีส์ที่เป็นประเด็นอยู่ก็ออกมาโพสต์
เล่าข้อเท็จจริงด้วยเช่นกัน

ในหมู่ทีมงานมีคนรับเงินมาแอบถ่ายคลิปที่สื่อเจตนาร้าย
อย่างชัดเจน แต่เรื่องจริงตอนนั้นไม่ได้เป็นแบบในคลิป ตอนนั้น
ซุนหมิ่นหนีความผิดไม่พ้นแล้ว หยางเจิงจึงพูดถึงเธอโดยไม่
ไว้หน้าออกมาตรงๆ ว่าซุนหมิ่นเรื่องมาก ทำให้การถ่ายทำล่าช้า
เลยถูกหไล่เหวี่ยงจนตำหนิ เป็นเหตุให้เธอรู้สึกอับอายจน
กลายเป็นความโกรธแค้น จึงว่าจ้างให้ทีมงานคนหนึ่งถ่ายคลิป
และใช้คลิปนั้นสร้างข่าวใส่ร้ายหล่เหวี่ยงจน

เรื่องทั้งหมดล้วนเป็นฝีมือของซุนหมิ่นที่คอยโบกพัดจน
เปลวไฟลุกไหม้ แต่ผู้หญิงคนนี้ไม่ได้เป็นดาราตั้งอะไร งั้นเธอ
ไปเอาเงินมากมายขนาดนั้นมาจากไหน

ความจริงพิสูจน์แล้วว่าพลังของชาวเน็ตนั้นไร้ที่สิ้นสุด
ไม่นานก็มีคนขุดออกมาว่าก็เพราะซุนหมิ่นมีคนคอยสนับสนุน
อยู่เบื้องหลังนะสิ เธอลักลอบมีความสัมพันธ์กับนักลงทุนแซ่หวัง
สาเหตุที่เธอกล้าทำตัวอวดเป่งเช่นนี้ก็เพราะมีคนหนุนหลังนี่เอง

ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ นักลงทุนแซ่หวังคนนี้แต่งงานมีภรรยา มีลูกแล้ว แถมลูกสาวของเขาก็อายุพอๆ กับซุนหมิ่น

แค่เรื่องที่เขาถกเถียงมีความสัมพันธ์ก็น่าสะอิดสะเอียนจะแย่อยู่แล้ว แต่การเป็นชู้นั้นก็รู้ว่าไร้ซึ่งศีลธรรม ทำเอาชาวเน็ตที่เคยสงสารเธอก่อนหน้านี้ถูกตบหน้าอย่างแรง ตอนนั้นถูกตำรวจหนัดไม่ออก

ชื่อเสียงของซุนหมิ่นเหมินเน่าไปทั่ว ตอนนี้เธอได้แต่หลบอยู่ในบ้านที่ด้านนอกเต็มไปด้วยนักข่าว ไม่กล้าออกไปไหน ประธานหวังก็ทอดทิ้งเธอ บั๊ตเตอร์เสริมก็ถูกยกเลิก เธอคิดจะขอร้องผู้จัดการ แต่ผู้จัดการก็ไม่รับสาย และส่งข้อความมาบอกให้ดูแลตัวเอง จากนั้นก็บล็อกเธอ

ทั้งๆ ที่เธอทำไปมากมายขนาดนั้น อุตส่าห์อดทนเพียรพยายามจนมาถึงจุดนี้ ตอนนี้กลับสูญเปล่า

ทั้งหมดเป็นความผิดของหลี่เหวินชวน ถ้าไม่มีเขา เธอจะตกต่ำจนถึงขั้นนี้ได้ยังไง เป็นหลี่เหวินชวนที่ทำลายเธอ ถึงเธอลงต่ำ จงใจทำให้เธอเสียชื่อเสียง

ซุนหมีนกำหัดแน่น ตอนนี้อยู่ในสภาพ
กระเซอะกระเซิง ดูแล้วเหมือนหญิงบ้า

“ฉันไม่มีทางปล่อยแกไว้นะ”

ดอญ่า

บทที่ 77 ปลาเค็มออนไลน์

สถานะที่แท้จริงของหลี่เหวินชวนเปิดเผยแล้ว เรื่องนี้กลายเป็นประเด็นร้อนบนโลกออนไลน์ แอ็กเคานต์สื่อหลายแห่งพากันออกมาเคลื่อนไหวด้วยการคอมเมนต์พูดคุยเรื่องนี้ในพื้นที่แสดงความคิดเห็น หวังว่ากระแสที่มาแรงขนาดนี้จะดึงดูดชาวเน็ตที่ชอบกินแตงให้มากติดตาม

แม้แต่ในจี้อู⁴ ก็ยังมีการตั้งกระทู้ถามอย่างต่อเนื่อง

[คิดอย่างไรกับการเปิดเผยสถานะของหลี่เหวินชวน]

[หลี่เหวินชวนเป็นทายาทหลงเถิงกรุ๊ป ฐานะดีขนาดนี้ทำไมสถานะในวงการถึงได้แย่อย่างนั้น]

[ลองนับจำนวนทายาทเศรษฐีรุ่นสองตัวจริงเสียงจริงที่อยู่ในวงการบันเทิง]

⁴ ชุมชนออนไลน์สำหรับถาม - ตอบยอดนิยมของประเทศจีน โดยการให้เข้าไปตั้งกระทู้ถาม แล้วจะชาวเน็ตมาตอบ

สิ่งที่บรรดาคนชอบกินแตงมีมากก็คือความอิจฉา แต่ละคนล้วนเกิดใต้ต้นมะนาว เมื่อวานคนเขายังเป็นแค่ดาราตกอับที่ไม่เคยอยู่ในสายตา แต่วันนี้กลับพบว่าอีกฝ่ายสามารถใช้เงินทับถมจนจนตาย ความรู้สึกผิดหวังที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในระดับที่ไม่ใช่ธรรมดา

ในบรรดาคุณชายใหญ่ที่ลงมาสัมผัสประสบการณ์ชีวิต หลี่เหวินชวนนับเป็นคนที่ใช้ชีวิตเรียบง่ายไม่ฟุ้งเฟ้อคนหนึ่ง เนื่องจากเขาไม่เคยเปิดเผยเรื่องของตัวเอง พอนั่งรถบ้านตัวเองกลับไปกินข้าวที่บ้าน จึงถูกเข้าใจผิดว่าลักลอบมีความสัมพันธ์ลับๆ กับเศรษฐี

ขอถามหน่อยว่าในวงการบันเทิงมีคนแบบนี้ที่ไหนกัน

ถ้าพูดถึงดาราดาวรุ่งที่โลดแล่นอย่างมีชีวิตชีวาอยู่ในวงการบันเทิง ไม่ว่าใครก็ล้วนเป็นคุณชายของเอเจนซี่บริษัทตระกูลตัวเองกันทั้งนั้น

แล้วทำไมหลี่เหวินชวนถึงไปอยู่บริษัทอื่น

มีคนอิจฉา ขณะเดียวกันก็มีคนสงสัย

[ฉันว่าหลี่เหวินชวนทำแบบนี้เพื่อหลอกลวงแฟนคลับ เพราะเรื่องราวของคนที่ยพยายามฝ่าฟันความยากลำบากเพื่ออยู่ในวงการบันเทิงมันขายได้ พวกเธอไม่เห็นเส้นทางการพัฒนาของเขาหรอก ดูลำบากลำบาก แต่ก็สวยงาม ทั้งยังเรียกคะแนนสงสาร แล้วมาบอกว่าไม่ใช่บท ฉันไม่เชื่อหรอก มีแต่แฟนคลับพวกนั้นนั่นแหละที่คิดว่าไอดอลของตัวเองเป็นคนดีเลิศประเสริฐศรี]

[ฉันว่าฟังดูมีเหตุผล... พวกเธอก็คิดว่าคนเขาเพียรพยายามมาหลายปี ไม่น่าว่าเขาอาจอาศัยอยู่ในวิลล่าก็ได้]

[หรือห้องที่เห็นในรายการก่อนหน้านี้จะเป็นห้องที่เขาเช่าไว้ชั่วคราว รอบคอบจนน่ากลัว]

[พวกเธอไม่รำคาญบ้างเหรอ วันๆ เอาแต่คิดนั้นเดานี้ หลี่เหวินชวนไม่เคยพูดว่าตัวเองจนสักหน่อย พวกเธอก็คิดกันไปเองไม่ใช่เหรอ]

[นั่นสิ คนที่บอกว่าเขาไม่มีเงินคือพวกเธอ พอเขารวยขึ้นมาจริงๆ กลับว่าร้ายเขาอีก]

[แฟนคลับหีเหวินชวนไสหัวออกไปซะ งั้นทำไมเขาถึงไม่ปฏิเสธล่ะ กลับปล่อยให้ข้าวลือแพร่กระจายไปทั่ว]

คราวนี้ไม่มีแอ็กเคานต์สื่อเจ้าไหนที่กล้าออกมาเคลื่อนไหวอย่างเปิดเผย เพราะแอ็กเคานต์ที่ออกมาปล่อยข่าวเท็จเกี่ยวกับหีเหวินชวนยังอยู่ระหว่างดำเนินคดี

พวกเขาแค่ทำมาหากิน ย่อมต้องกลัวติดคุกเป็นธรรมดา

คนที่ไม่ชอบหีเหวินชวนก็มีไม่น้อย แต่ใครล่ะจะต้านทานกลิ่นหอมของเงินไหว

ในบรรดาคนเหล่านี้มีแฟนคลับของจินเยว่อยู่ด้วย ต่างพากันตำราหีเหวินชวนด้วยคำพูดร้ายกาจสารพัด บอกว่าเขาแย่งทรัพยากรของจินเยว่ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีหลายคนที่คิดว่าจินเยว่ดีกับเขามาก ทั้งที่เห็นๆ กันอยู่ว่าเขาสามารถให้ทรัพยากรดีๆ กับเพื่อนได้ แต่ก็ไม่ให้ แบบนี้ยังนับว่าเป็นเพื่อนกันนั้นหรือ

[เก็บซ่อนปกปิดทำไม กลัวคนอื่นรู้หรือไง พวกเราไม่สนใจเลยสักนิด]

[รุมเมทฉันก็เป็นคนแบบนี้ แค่นมขบเคี้ยวก็ยังซ่อน
น้ำรังเกียจซะมิด]

[จิ้นเยร์ต้องไม่รู้เรื่องนี้แน่ๆ น่าสงสารเกินไปแล้ว]

[...พวกเธอสมองเป็นอัมพาตเหรือ คนเขาติดค้างอะไร
พวกเธอหรือไง]

[ยอมใจจริงๆ จิ้นเห็นด้วย ทำเอาจิ้นเกลียดไปเลย]

[จิ้นแค่บังเอิญผ่านมาแล้วทนดูไม่ได้ ถ้าดูจากมุมมอง
ของเพื่อนแล้ว จิ้นเยร์ที่ถูกปิดหูปิดตาให้อยู่ในความมืดจะต้อง
เสียใจมากแน่ๆ]

ระหว่างพักกองเรื่อง 'นางหงส์' ชาวใหญ่ของल्ली-
เหวินชวนได้โด่งดังไปทั่วโลกออนไลน์ จิ้นเยร์กำมือถึแน่น
พูดไม่ออกอยู่นาน

เหล่าแฟนคลับพูดถูกต้อง เขาถูกปิดหูปิดตาให้อยู่ใน
ความมืด ไม่รู้อะไรสักอย่าง ถ้ารู้ว่าल्लीเหวินชวนเป็นลูกชาย
คนโตของคุณนายคนแรกแห่งหลงเถิงกรุ๊ป เขายังต้องไปประจบ
คนอื่นอีกเหรือ

จิ้นเยร์กำหมัดทุบโตะแรงๆ พลังพุดลอดไรรัพัน “หลี่...
เหวิน...ชวน”

หลี่เหวินชวนต้องจงใจปิดบังเขาแน่ๆ อีกฝ่ายไม่ยากให้
เขารู้เรื่องนี้ จึงจงใจทำให้เขาโกรธและหงุดหงิด จะได้ไปจากเขา
ถ้าทำแบบนี้หลี่เหวินชวนก็จะได้รับสิทธิพิเศษของตระกูลไป
คนเดียวเต็มๆ ได้ใช้ชีวิตสุขสบายไร้กังวลตลอดไป

เขาก็คิดอยู่ว่ามันแปลกๆ ทำไมก่อนหน้านี้หลี่เหวินชวน
ถึงได้ใจแข็งขนาดนั้น ทั้งที่เขาพยายามพุดดีทำดีกับอีกฝ่าย
ทุกอย่างเพื่อขอคืนดี ที่แท้ก็ฝ่ายก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเขา
สำหรับหลี่เหวินชวน ทั้งเส้นสายและทรัพยากรเหล่านั้นเป็นสิ่งที่
แค่กระดิกนิ้วก็ได้มาแล้ว

มีหลายครั้งที่เขาอยากให้หลี่เหวินชวนรู้สถานะตัวเอง
แล้วกลับมาอย่างเชื่องพั้ง ผลคือจ่ายเงินสร้างข่าวเท็จใส่ร้าย
อีกฝ่าย แต่ทำอะไรอีกฝ่ายไม่ได้ กลับทำให้อีกฝ่ายได้กระแส
ซะงั้น

มิน่า...

ตอนนี้เขาเข้าใจแล้ว

จินเป็ว้อบอายสุด ๆ เรื่องนี้ทำให้เขานึกถึงท่าทาง
เหยียดหยามของคุณนายกู่ ตอนที่ได้พบเธอเป็นครั้งแรก

ตอนนั้นคุณนายกู่ นั่งอยู่ข้าง ๆ เขา กำลังจิบไวน์แดงใน
แก้วทรงสูงที่ถืออยู่ด้วยท่าทางสง่างาม โดยมีดนตรีเปิดคลอ
เบา ๆ แม้แต่เสียงพูดก็ฟังดูอ่อนโยน ทว่าดวงตาคู่ นั้นมัก
ฉายแววเด็ดจันท์ เหมือนบนตัวเขามีสิ่งสกปรก

จนกระทั่งเขาเอ่ยประโยคหนึ่งขึ้น เขาพูดอะไรนะเธอ
ใช่แล้ว เขาพูดว่า “ผมไม่รู้ว่าคนอื่นเป็นยังไง เพราะไม่เคย
พบกันมาก่อน แต่ผมคิดว่าไม่มีใครเทียบคุณได้แน่นอนครับ”

หลังพูดประโยคนั้นคุณนายกู่ ก็หัวเราะออกมาจริง ๆ
คิ้วตาคูผ่อนคลาย คล้ายพวกมันกำลังพูดว่า ‘นี่ไม่ใช่ของมือสอง’

แต่แล้วไงล่ะ คนอย่างเขาถ้าไม่ดึ้นรนก็ไม่มีทางได้ขึ้น
ที่สูง สุดท้ายจะกลายเป็นไม่มีทั้งฐานแฟนคลับและชีวิตที่สดใส
แถมตัวเขาเองก็ใกล้จะสามสิบแล้วด้วย วัยเยาว์ไม่มีวันหวนคืน

สภาพผิวของชายหนุ่มในกระจกถ้าดูเผิน ๆ ก็ไม่เลว แต่
ถ้าดูให้ละเอียดกลับไม่ได้ดีขนาดนั้น ตอนนี้อะไรช่างแต่งหน้าให้

เขายังพูดว่าต้องขยันบำรุงผิว เพราะผู้ชายอย่างพวกเขามัก
ซีเกียจทำเรื่องพวกนี้

แต่เขารู้ดีว่าใบหน้านี้ใช้ว่าแค่บำรุงแล้วจะกลับคืนสู่สภาพ
เดิมได้

เมื่อเขาโทรหาอีกฝ่ายกลับโทรไม่ติด พอส่งข้อความก็
ไม่มีการตอบกลับ หลี่เหวินชวนคงลบเขาทิ้งนานแล้ว เขาไม่
พอใจ ไม่พอใจจริงๆ

หากพูดว่าความไม่พอใจก่อนหน้านี้ คือการที่
หลี่เหวินชวนกลับมาได้รับความสนใจอีกครั้ง บวกกับ
ความทรงจำในอดีต งั้นตอนนี้ทั้งเงินและอำนาจที่อยู่เบื้องหลัง
หลี่เหวินชวนกลับยิ่งดึงดูดผู้ชายคนนี้

ณ คฤหาสน์ตระกูลหลี่

สมาชิกสามคนในบ้านกำลังมองดูหลี่เหวินชวนกับคน
ข้างกายเขา จ้องกันไป จ้องกันมา

เสียงของหลี่เจิ้งหยวนสั่นเล็กน้อย “เหวินชวน แม่ของ
เด็กคือ...”

จากนั้นหลี่หมิงอวี่ก็ขัดจังหวะพ่อของตนด้วยความ
ตื่นเต้น “เรื่องใหญ่ขนาดนี้ พี่ไม่คิดจะบอกพวกเราเลยเหรอ!”

เหลียงเมิ่ง “อวี่อวี่ ลูกนี้ไร้ประโยชน์จริงๆ ตอนนี้อยู่แต่
แฟนก็ยังมี”

หลี่หมิงอวี่ตกใจว่าทำไมไฟถึงไหมมาเผาตัวเขาได้ “แม่
วันๆ ผมอยู่แต่ที่บริษัท แม่คิดว่าผมไปเล่นเหรอ ผมจะเอาเวลา
ที่ไหนไปหาแฟน”

“แต่แม่กับพ่อของลูกก็พบกันที่บริษัทนะ” ฉันไม่เชื่อ

“จริงด้วย หมิงอวี่ เมื่อในใจมีรัก ถึงจะพบรัก” หลี่-
เจิ้งหยวนพูดพลางจ้องเหลียงเมิ่งด้วยความเสนาหา

“พ่อกับแม่ฟัง...” ผมอธิบายก่อน

พอเห็นทั้งสามคนเถียงกันไปมา หลี่เหวินชวนก็เข้าใจว่า
หัวข้อนี้ไม่ควรพูดถึงเป็นอย่างยิ่ง เขามองเหอเหมิงที่มีสีหน้า

อึ้งๆ ด้วยความรู้สึกผิดสุดๆ “ขอโทษนะ ครอบครัวของผม
พวกเขา...”

เขาหยุดคิดว่าควรจะอธิบายอย่างไรดี “อาจเป็นเพราะ
ไม่ได้เห็นโลกภายนอกมานานแล้ว”

เหอเหมิงถอนหายใจแล้วโบกมือ “ไม่เป็นไรค่ะ จันชิน
แล้วละ”

เธอกระแอมกระไอเล็กน้อย พยายามแทรกบทสนทนา
ของกลุ่มคนตรงหน้าด้วยเสียงที่ดังขึ้นนิดๆ แต่ยังไม่ถึงขั้นที่
ทำให้ทุกคนตกใจ “เพิ่งเจอกันครั้งแรกก็ต้องรบกวนพวกคุณแล้ว
ฉันขอแนะนำตัวเองก่อนนะคะ ฉันชื่อเหอเหมิง เป็นผู้จัดการ
ของल्लीเหวินชวนค่ะ”

“...”

ในที่สุดทั้งสามคนก็หันกลับมาจ้องหญิงสาว ทำเอา
เหอเหมิงยกมือลูบหน้าตัวเองด้วยความสงสัย “หน้าฉันมีอะไร
เหรอคะ”

ตั้งแต่มีรถหุไปรับจากบริษัทมาจนถึงเซตวิลล่า เรื่องที่เธอทำมากที่สุดนอกจากการเตรียมตัวเตรียมใจแล้วก็คือการส่องกระจก เพื่อให้แน่ใจว่าเครื่องสำอางที่แต่งไว้ไม่มีปัญหานี้เป็นการเพิ่มความกล้าสำหรับการมาเยือนที่แห่งนี้

เดิมคิดว่าผู้บริหารของบริษัทใหญ่จะต้องเคร่งขรึม แต่ทำไมคนบ้านนี้เหมือนไม่มีท่าทางแบบนั้นอยู่เลยละ

โดยเฉพาะคนข้างๆ เธอที่กำลังเป็นกระแสนอยู่ในขณะนี้ เขาหันมาถามเธอด้วยท่าทางเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น “ดื่มอะไรดี กาแฟ น้ำผลไม้ หรือชานม”

“น้ำแดงโมก็ได้อะ ขอขอบคุณ”

แค่เอ่ยปากเหอเหมิงก็รู้ว่าตัวเองพลาดแล้ว เธอโดนหลอก

ขณะที่สามคนทางด้านนั้นก็เปลี่ยนเรื่องตามหลี-เหวินชวนหน้าตาเฉย

“ที่แท้ก็เป็นผู้จัดการของเหวินชวนนี่เอง ได้ยินชื่อของเธومانานแล้ว” หลีเจิ้งหยวนวางมาดผู้บริหารธุรกิจ

“...” “ไม่ต้องพูดก็ได้มั้ง” เหอเหมิงบ่นในใจ

“พี่ชายผมไม่มีแฟนมานานขนาดนี้ คุณพ่อของผมก็อายุมากจนเริ่มเลอะเลือน ต้องขอโทษด้วยนะครับสำหรับเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อครู”

“ไม่เป็นไรค่ะ ไม่เป็นไร” พูดอย่างกับคุณไม่เลอะเลือนอย่างนั้นแหละ

“มาๆ นิ่งสิ กินอะไรสักหน่อย ฉันจะให้ป้าหิ้วไปเอามาให้เดี๋ยวก็อยู่กับมือเย็นด้วยกันนะ” เหลียงเมิ่งแสดงออกว่าในที่สุดเธอก็หาเรื่องที่ตัวเองทำได้พบแล้ว จึงพูดประโยคข้างต้นออกมาทั้งหมดในรวดเดียว QAQ

เหอเหมิง ขอบคุณการต้อนรับอย่างอบอุ่นของพวกคุณสามคน เข้าเรื่องเลยเถอะ

“ที่ฉันมาที่นี่ก็เพราะมีงานต้องจัดการค่ะ ถึงข้าวลือเลี่ยๆ หายๆ ของหลี่เหวินชวนจะผ่านไปแล้ว แต่ความจริงก็ส่งผลกระทบต่อเขา...ค่อนข้างมาก และยังคงมีผลกระทบเหล่านั้นอยู่บนอินเทอร์เน็ต”

ความหมายที่ซ่อนอยู่ในคำพูดนี้ก็คือ ‘หลี่เหวินชว่น คุณ
ต้องทำงาน’

พอเห็นเหอเมิงจ้องตัวเองอย่างเอาเป็นเอาตาย
หลี่เหวินชว่นก็รู้ว่าเรื่องนี้ทำให้อีกฝ่ายยุ่งจนแทบจะเป็นบ้า แถม
เขายังปิดบังเรื่องใหญ่ขนาดนี้ ไม่ยุติธรรมต่ออีกฝ่ายเลยจริงๆ
แม้เขาจะเกือบลืมไปแล้วว่าเรื่องนี้ค่อนข้างพิเศษ

เขาเลยถามอย่างพร้อมจะให้ความร่วมมือเต็มที่
“คุณต้องการให้ผมทำอะไร”

ฮ่องเต้ปลาเค็มตะลุมงการบันเทิง เล่ม 2

咸鱼皇子靠躺爆红娱乐圈



ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4940 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks  Lilac.Novel  Lilac_Novel

《咸鱼皇子靠躺爆红娱乐圈》

Author © 江欲行 (Jiang Yu Xing)

Thai edition rights under license granted by 深圳碉堡互动娱乐有限公司 (Shenzhen Bunker Interactive Entertainment Limited), 冠声 (厦门) 文化传播有限公司 (Vocal Supreme)

Thai edition copyright © 2025 Amarin Corporations Public Co., Ltd. and Vocal Supreme.

Arranged through Vocal Supreme.

All rights reserved

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดๆนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พร.ลิขสิทธิ์ และพรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8211-2

เผยแพร่ครั้งแรก กรกฎาคม 2568

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)